

Homokszobor kiállítás templommal és kastélyal

2019. szeptember 29.

Szeptember utolsó kirándulásán egy igazi egyvelegben volt részük a résztvevőknek. Kezdtük Tinnyén egy hazánkban ritka kiállítással, a **homokszobrokkal**. A legnagyobb alkotás mindenkit lenyűgözött. Nem győztünk gyönyörködni a legkisebb részletekig kidolgozott formákban.

Következett **Zsámbék, a romtemplom**. Helyi vezető segítségével pillanthattunk be a múltba, illetve a kulisszák mögé.

Mivel jól gazdálkodtunk az idővel, a résztvevők kívánságára megnéztük Zsámbékon a **Lámpa Múzeumot** is. Alig tudtam meggyőzni az útitársakat, hogy nem fér be minden lámpa az autóba, amit el akartak hozni.

Következett **Mór**, ahol egy kedves dunai útitársunk szálloda komplexumát mutatta be egy másik dunai útitársunk Marika. Ámuldozva jártuk körbe a szebbnél szebb szobákat, majd elfogyasztottunk egy nagyon finom, helyi jellegzetes ebédet. Mivel kiderült, Erzsinek van egy 4 csillagos wellness szállodája is, ezért elhatároztam, hogy január végén eltöltünk itt 3 napot egy kisbuszos út keretén belül. Bocsánat most elszóltam magam, mivel az új 2020-as

programokról még nem beszélhetek. Kérek mindenkit, hogy még NE jelentkezzen senki erre az útra, illetve felejtse el ezt a mondatot.

Befejezésül Iszkaszentgyörgyre utaztunk az **Amadé-Bajzáth-Pappenheim kastély**ba. Hát ez igazán érdekesen kezdődött és végződött. A kastélyról előzetesen érdemes tudni, hogy kb. 15 évvel ezelőtt az egyesületünkkel már meglátogattuk az akkor nagyon romos és üres, de így is pompás kastélyt. Nem volt látogatható, de akkor sem ismerünk lehetetlent, így helyi vezetéssel ismerkedtünk a kastéllyal és múltjával. Eltelt bő egy évtized és örömmel találtam rá ismét a kastélyra azzal a különbséggel, hogy az új finn bérlő 17 szobát eredeti bútorokkal rendezett be. Gondoltam, ezt meg kell nézni. Telefonon egyeztettem a tört magyarsággal beszélő úriemberrel. Odaérkezésünkkor az volt az első mondata, hogy sajnos az amerikaiak kipakolták a kastélyt, így csak az üres falakat tudja megmutatni, illetve azt az egy szobát, amiben ő LAKIK. Nem értettük hirtelen, hogy mi történt, de kiderült, hogy kiadta a kastélyt filmforgatásra egy amerikai filmes csapatnak, de ők előbb jöttek 2 nappal, így nem volt szerencsénk. Kisebb alkudozás után úgy döntöttünk, hogy megnézzük, mi maradt nekünk. Nagyon jól tettük, hogy ezt a megoldást választottuk. Ritkán van a látogatónak ilyen élményben része. Az úriember olyan történeteket mesélt, amit mástól nem nagyon lehetett volna megtudni. A lényeg, minden jó, ha jó a vége. Frappáns befejezése volt ennek a kellemes napnak.

